

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXXXVIII. ad annum MCCCCXL.

Parisiis, 1644

Avisamenta Reverendissimi Domini Legati Sver Stabilimento huius sacri
Concilii Ferrariensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15490

*Tenor vero auisamentorum, unde supra fit mentio, sequitur,
& est talis.*

A VISAMENTA REVERENDISSIMI Num. XXI.

DOMINI LEGATI SVPER STABILIMENTO

huius sacri Concilii Ferrariensis.

QVONIAM pro stabilitate huius sacri Concilii necessarium est comprobare & auctorizare per solenne decretum translationem factam per sanctissimum dominum nostrum papam de Basileensi Concilio ad hanc ciuitatem Ferrariensem, ex ea re praefatus dominus legatus patres exhortatur huius sacri Concilii, vt aliquos doctos & expertos patres velint deputare ad formandum vnum vel plura decreta super articulis infra scriptis. Ita quod crastina die, Deo dante, possit solennis sessio fieri, propter temporis instantem necessitatem.

Articuli vero videntur hi esse.

Et primo, quod sancta Synodus decernat & declaret, translationem praedictam fuisse ex iustis & necessariis causis legitime & canonicè factam per praefatum sanctissimum dominum nostrum, cum declaratione subsecuta: & quod in hac ciuitate Ferrariæ sit Concilium fundatum & stabilitum ad continuandum & prosequendum ea, pro quibus Basileense Concilium fuerat institutum, & etiam pro œcumenico Concilio pro vnione Græcorum.

Item quod omnia quaecumque acta fuerunt post translationem praedictam per nonnullos in Basilea existentes, declarentur nulla, irrita & inania esse, & extitisse, &c.

Item declarare, decretum vndecimæ sessionis praedicti Basileensis Concilii, quod apponit pœnas, &c. papæ in translatione generalis Concilii, non se extendere ad casum huiusmodi translationis.

Item asscurare Curtefanos contra quoddam praetensum decretum factum vltimo loco in Basilea, apponendo pœnas, cum aliis securitatibus necessariis & opportunis.

Item relaxare prouisiones & iuramenta praestita super incorporatione Basileensis Concilii per existentes aut venientes ad hoc sacrum Concilium, vt liberius & sine

vexatione possint honorem atque profectum huius sacri Concilii prosequi & procurare.

ANNO
CHRISTI
1438.

Adueniente vero hora vigesima secunda, vel quasi, dominis deputatis supradictis in loco supradicto constitutis, reuerendissimus dominus Bartholomæus episcopus Spalatenfis, vnus deputatorum huiusmodi, quamdam decreti formam, de & super auisamentis prædictis conceptam & formatam, in certis foliis papyri conscriptam, in ipsorum patrum & dominorum præsentia publice alta & intelligibili voce perlegit & publicauit.

Qua per patres & dominos ipsos de verbo ad verbum audita, & maturius intellecta, iidem patres & domini, post plurimas per eos habitas deliberationes & consilia, mutatis mutandis, additisque addendis, formam prædictam reipublicæ ac honestati, nec non stabilimento huius sacri Concilii conuenientem, & consonam rationi, vnanimiter, nemine discrepante, admiserunt, illam in die crastina in sessione publica decretandam & auctorizandam fore decernentes. Quo factò, dominus legatus præfatus omnes & singulos huius sacri Concilii patres & dominos ad sessionem die crastina celebrandam, tam per cularum in valuis maioris ecclesiæ affixionem, quam per cursores conuocari voluit & ordinauit.

Die Veneris decima mensis Ianuarii supradicti, in maiori ecclesia Ferrariensi, de mane ante Missarum solennia, reuerendissimo domino legato inibi præfidente, patribus & dominis huius sacri Concilii prædictis, ac vltra illos reuerendis ac venerabilibus patribus & dominis, Mitrio Sistaricensi, Curseto Infillensi, episcopis, Thoma de Cerfana, fratribus Iacobo Testorio, Augustino de Ferraria, Angelo de Perusio ordinis Minorum, Iacobode Venetiis generali ordinis Prædicatorum, Nicolao de Triuisio, & Paulo de Ferraria beatæ Mariæ Seruorum, sacræ theologiæ professoribus, eorum ad hoc præcedente vocatione pro sessione publica celebranda, in Spiritu sancto legitime congregatis, vniuersalem ecclesiam repræsentantibus, dominus Christophorus promotor præfatus de mandato ipsius sanctæ Synodi sibi super hoc ibidem factò, formam decretandam hesternam die per patres & dominos deputatos prædictos sic, vt præmittitur, con-

ceptam

ANNO
CHRISTI
1438.

ceptam & concordatam ibidem publice, alta & intelligibili voce de verbo ad verbum legit & publicauit, & ad omnium & singulorum patrum & dominorum plenam & indubitaram notitiam, quantum in eo fuit, deduxit.

Qua quidem forma sic, vt præmittitur, lecta, ac per ipsos patres & dominos maturius intellecta, nos Arnoldus & Iacobus notarii præfati, nobis super hoc facto speciali mandato, omnium & singulorum patrum & dominorum præfatorum, an forma prædicta eis placeret, aut non, & cuiuslibet de per se recollegimus vota, formamque ipsam patribus & dominis omnibus & singulis prædictis placere, ac ab eis per verbum, placet, concorditer, nemine discrepante, reperimus approbatam.

Huiusmodi siquidem approbationis per partes ipsas sic, vt præmittitur, factæ ipsi domino legato præfidenti per nos notarios superscriptos facta relatione, idem dominus legatus & præfidens, de ipsorum patrum & dominorum omnium vnanimi consensu, decretum prædictum sic, vt præmittitur, concordatum & approbatum in nomine Patris & Filii & Spiritus sancti duxit concludendum, atque conclusit, illudque habuit & habere voluit pro concluso. Super quibus omnibus & singulis prædictus dominus Christophorus petiit, &c. instrumenta. Præsentibus venerabilibus & circumspectis viris magistro Iacobo Textoris, & Thoma de Cerfana, sacre theologiæ professoribus, Petro Lahardiere baccalaureo in theologia, cum plurimis aliis dominis magistris nobilibus in copioso numero existentibus, ad hoc vocatis & rogatis.

Post solennia missæ per reuerendum patrem dominum Ioannem episcopum Ferrariensem de Spiritu sancto celebratæ, & plurimarum collectarum, nec non litaniarum decantationem solenniter factam, reuerendus dominus Aloysius Foroliuiensis episcopus etiam pluuiali indutus, mitraque alba capiti suo imposita, auctoritate & mandato ipsius sacre Synodi sibi ibidem desuper publice facto, in ambonem, locum videlicet eminentem, ascendens, decretum sic, vt præmittitur, concordatum & conclusum, sancti Spiritus prius per eum inuocato auxilio, publice alta & intelligibili voce, ac de verbo ad

verbum pronuntiauit, legit & publicauit, aliaque dixit, fecit, prout & quemadmodum in eodem decreto, cuius tenor inferius est insertus, plenius continetur & habetur. Super quibus, &c. Praesente reuerendissimo patre domino I. protonotario de Cypro, aliisque supra nominatis.

Nu. XXII. *Decreti vero per praefatum reuerendum dominum Aloysium pronuntiatum tenor, de quo supra fit mentio, sequitur, & est talis.*

Ad laudem omnipotentis Dei, exaltationem catholicae fidei, pacemque & tranquillitatem, & unitatem totius populi Christiani, sancta vniuersalis Synodus per ipsius Dei gratiam, auctorizante beatissimo domino Eugenio papa IV. in hac ciuitate Ferrariæ in Spiritu sancto legitime congregata, vniuersalem ecclesiam representans, praesidente vice & nomine ipsius sanctissimi domini Eugenii reuerendissimo in Christo patre & domino, domino Nicolao tituli sanctae crucis in Ierusalem sanctae Romanae ecclesiae presbytero cardinali, apostolicae sedis legato, illius inhaerens firmissimo fundamento, qui apostolorum principi dixit: *Tu es Petrus, & super hanc petram aedificabo ecclesiam meam*: sollicita seruare unitatem spiritus in vinculo pacis, ut simus vnum corpus & vnus spiritus, sicut vocati sumus in vna spe vocationis nostrae: attendensque multa superiori tempore acta, tam apud olim Basileense Concilium, & post illius translationem per aliquos nulla ibidem auctoritate perseuerantes, quam per praefatum beatissimum papam dominum Eugenium, praesertim circa negotium sanctissimae vnionis occidentalis & orientalis ecclesiae, videlicet decretum decimænonae sessionis olim dicti Basileensis Concilii, quod incipit, *Sicut pia mater*, cui sanctissimus ipse dominus Eugenius assensum per suas literas praebuit. * Item quamdam cedula conventionalem super electione loci pro Concilii Basileensis translatione facienda inter patres, communi omnium assensu, firmatam & concordatam, cuius vigore ad decretum vigesimæquintae sessionis olim dicti Concilii processum est, quod ita exorditur: *Hæc sancta Syno-*

* Vt supra
num. XII.

ANNO
CHRISTI
1438.

du inter suæ congregationis exordia, ^a &c. Et quod con-
 stanter a Græcorum oratoribus requisitus sanctissimus
 ipse pontifex per suas literas in generali consistorio Bono-
 niæ ^b datas, oratoribus præsentibus, publicatas confirma-
 uit pariter & recepit. Item ^c literas eiusdem beatissimi
 Eugenii sub die decimoquarto Kalendas Octobris pro-
 xime præteriti in generali consistorio Bononiæ publica-
 tas, in exordioque huius continuatæ Synodi solenniter le-
 ctas, quibus Basileensè Concilium de consilio & assen-
 su reuerendissimorum sanctæ Romanæ ecclesiæ cardina-
 lium, prælati etiam tunc in curia existentibus & laudan-
 tibus, ad hanc ciuitatem Ferrariensem transtulit. Item ^d li-
 teras declarationis eiusdem tertio Kalendas Ianuarii trans-
 lationem prædictam proxime subsēcutas, quæ omnia
 hæc sancta Synodus in actis eiusdem ad perpetuam rei
 memoriam de verbo ad verbum registrari mandauit, pro-
 ut in eisdem actibus continetur. Quibus omnibus, & a-
 liis plurimis debita meditatione pensatis, ac per diuersos
 tractatus mature discussis, declarat translationem & de-
 clarationem prædictas fuisse & esse legitimas, iustas &
 rationabiles, ac vrgentissima necessitate ad tollendum
 impedimentum sanctissimæ vnionis occidentalis & ori-
 entalis ecclesiæ, atque etiam ad euitandum scissuram in
 Dei ecclesia iam imminentem, pro euidētiq̃ue vtilita-
 te totius reipublicæ Christianæ, fuisse & esse factas; &
 consequenter hanc ipsam sanctam Synodum ad ea om-
 nia, pro quibus dictum olim Basileensè Concilium ab in-
 itio fuerat institutum, præsertim pro futuro œcumenico
 Concilio pro ipsa sanctissima vnione prædicta in præsen-
 ti ciuitate Ferrariæ in Spiritu sancto esse legitime congre-
 gatam & stabilitam, continuationemque deinceps ac
 prosecutionem ad prædicta omnia debere habere, trans-
 lationem ipsam cum declaratione, vt præmittitur, sub-
 secuta, laudat, suscipit & approbat, exhortans in Do-
 mino, & requirens omnia & singula eius sanctæ Synodi
 supposita præsentia & futura, quatenus circa prædicta
 peruigili cura ac sollicito studio intendant. Ex quibus,
 ipso largiente qui cœpit in nobis opus bonum, ad eius
 gloriam & salutem totius populi Christiani cuncta diri-
 gantur & fiant.

^a Habetur su-
pra num. ii.^b Supra num.
zv.^c Supra num.
xiii.^d Supra num.
xiv.

Declarat insuper hæc sancta Synodus, quod cum notoria necessitas, & euidentis utilitas supradictarum causarum ipsum sanctissimum dominum Eugenium ad translationem ipsam exegerit & impulerit, sub decreto octauæ & vndecimæ, vel cuiuscumque alterius sessionis dicti olim Basileensis Concilii, vllatenus non includi, decernensque congregationem illam Basileæ, & omnem aliam, quæ ibi vel alibi sub nomine generalis Concilii forsitan conuenerit, illegitimam potius & reprobam cumulationem & conuenticulum esse censendam, & censeri debere, nullaque auctoritate generalis Concilii posse consistere.

Omnia insuper & singula, quæ ab ipso translationis tempore in ipsa Basileensi ciuitate sub nomine generalis Concilii acta sunt, aut ibi, vel alibi sub nomine generalis Concilii, vt præmittitur, in futurum forsitan attentari contigerit, cassat, irritat & annullat, irritaque, cassa & nulla, nulliusque roboris vel momenti esse decernit.

Si quid tamen in materia Bohemorum post translationem prædictam per dictos Basileæ congregatos utiliter actum fuisse cognouerit, id etiam cum suppletionem defectuum approbare intendit.

Vt autem omnia & singula ipsius sanctæ Synodi supposita ab omni grauamine tuta seruentur, omnique timoris, molestiæ & iniuriæ suspitione semota, in bonis eius operibus Deo secure deseruiant, omnesque & singulos, qui quocumque nomine vel causâ olim Basileensi Synodo super obligationibus aut vinculis quibuscumque se adstrinxerint iuramentis, quibus plena & libera facultas huic sanctæ Synodo obediendi, & eius honorem & commodum prosequendi, impediretur, vel scrupulus illis quocumque modo induceretur, ab illis absoluit, liberat atque relaxat, absolutosque ac liberos esse, ac iuramenta relaxata declarat.

Statuit etiam hæc sancta Synodus, ordinat & decernit, quod nemo cuiuscumque status aut dignitatis existat, ordinaria quauis, vel delegata, nisi a sede apostolica, iurisdictione, ex quacumque causâ vel occasione eos omnes, vel eorum singulos, tam sæculares, quam religiosos etiam ordinum mendicantium, qui nunc in præsentī Synodo existunt, vel erunt in posterum, aut qui Romanam sequun-

ANNO
CHRISTI
1438.

tur curiam, cum in proximo ex sanctissimi domini Eugenii cum curia sua ad ciuitatem istam translatione indicta per affixionem cedularum secundum ipsius curiæ antiquam consuetudinem, in ipsa Synodo futuri sint, in eorum dignitatibus, officiis, administrationibus, priuilegiis, honoribus, beneficiis, bonisque aliis inquietare, molestare, aut perturbare præsumat. Si qui vero quocumque etiam quæsito colore, directe, vel indirecte prædictorum aliquem vel aliquos in dictis eorum dignitatibus, officiis, administrationibus, honoribus, priuilegiis, beneficiis, bonisque aliis turbare præsumserint, aut ne iurisdictione, fructibus, & eorum emolumentis, vt antea fecerunt, libere vti valeant, impediendo, aut dignitates, officia, administrationes, honores & beneficia ipsa etiam, cuiuscumque priuationis causa vel colore quæsitis, aliis conferendo: omnes & eorum singulos, etiamsi cardinali, patriarchali, archiepiscopali, vel episcopali, vel quauis alia dignitate præfulgeant, aut capitula, collegia, conuentus, vel vniuersitates fuerint, nulla alia monitione præmissa, excommunicationis, suspensionis & interdicti sententias ipso facto intendit incurrere: quorum absolutionem, nisi in mortis articulo, soli Romano pontifici referuat, decernens nihilominus, quod si infra tres dies collationem, vel collationes ipsas, vel impedimenta prædicta proxime sequentes non resipuerint, (illos, quorum dignitates, officia, administrationes, honores & beneficia contulerint, vel quibus alias impedimenta, vt supra, præstiterint, plenarie, vt prius fuerant, reintegrando,) suis ecclesiis & beneficiis quibuscumque, siue illas aut illa in titulum, commendam, seu administrationem habuerint; eos insuper omnes & singulos, qui dignitatum, officiorum, administrationum, honorum & beneficiorum prædictorum collationes, etiam motu proprio factas, acceptare, aut possessionem per se, vel per alios intrare, aut ratas habere præsumserint, iure etiam, si quod in illis antea sibi competiisset, omnibusque aliis suis beneficiis, quæ in titulum, commendam vel administrationem tenuerint, ipso facto priuatos, ad illa, omniaque alia perpetuo inhabiles fore, & per solum Romanum pontificem restitui & habilitari posse.

Monet insuper & requirit hæc sancta Synodus omnes

& singulos, qui in generalibus Conciliis de iure & consuetudine interesse tenentur, quatenus ad ipsam præsentem Ferrariensem Synodum, vt præmittitur, continuandam, pro iis, de quibus supra dictum est, exequendis quamprimum se conferre procurent.

Datum Ferrariæ in solenni sessione in maiori ecclesia celebrata, anno a natiuitate Domini millesimo quadringentesimo trigesimo octauo, quarto Idus Ianuarii, pontificatus sanctissimi domini Eugenii papæ quarti anno septimo.

Nu. XXIII. Die Veneris vigesima quarta prædicti mensis Ianuarii sanctissimus dominus noster dominus Eugenius papa I V. de ciuitate Bononiensi versus ciuitatem Ferrariensem veniendo, reuerendissimorum dominorum sanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalium, archiepiscoporum, episcoporum, electorum, & aliorum prælatorum in multitudine copiosa solenniter associatus, monasterium sancti Antonii extra muros applicuit, illudque feliciter intrauit.

*Eugenius
papa accedit
Ferrariam.*

Die Lunæ vigesima septima præfati mensis, hora vigesima prima, vel quasi, prælibatus dominus noster papa per patres & dominos huius sacri Concilii, equitando in cappis, nec non clerum ciuitatis Ferrariensis processionaliter cum reliquis honorifice receptus, magnificis viris dominis Antonio de Pace decretorum doctore & milite serenissimi domini, domini Ioannis Castellæ & Legionis regis a dextris, ac Nicolao marchione Ferrariensi a sinistris, pedes equi ipsius domini nostri ducentibus, ciuitatem prædictam feliciter intrauit, ac vsque ad ecclesiam maiorem dictæ ciuitatis inclusue associatus fuit. Facta quoque per ipsum dominum nostrum ante altare in medio ipsius ecclesiæ paratum oratione, & dicta collecta, ipse in quadam cathedra ibidem solenniter parata se reposuit: & demum per reuerendum patrem episcopum Foroliuiensem . . . . . sermonem breuem, insinuans pro themate . . . . . fecit atque compleuit. Quo completo, ipse dominus noster, data per eum primitus benedictione, abinde discedens, palatium suum intrauit.

Nu. XXIV. Anno, indictione & pontificatu quibus supra, die vero Sabbati octaua mensis Februarii de mane in capella palatii apostolici, sanctissimo domino nostro Eugenio papa

ANNO
CHRISTI
1438.

IV. in hoc sacro Ferrariensi Concilio præfidente, reuerendissimis reuerendisque patribus & dominis sanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalibus, archiepiscopis, episcopis, electis, confirmatis, abbatibus, sacre theologiæ magistris, ceterisque iuris canonici & ciuilis doctoribus, pro solenni congregatione tenenda, eorum ad hoc generali vocatione præmissa, legitime congregatis, solenni quoque Missa per reuerendissimum dominum Ioannem archiepiscopum Tarentinum, quamplurimis ministris & cantoribus sibi assistentibus, decantata, idem sanctissimus dominus noster papa ibidem publice exponendo proposuit, quomodo illa quæ temporibus retroactis in olim Basileensi Concilio acta essent, patribus & dominis præfatis notissima forent, & quod suæ sanctitatis intentio semper fuit & erat, pacem & concordiam in populo Christiano ponendi & procurandi, ac vniuersalem ecclesiam in capite & in membris reformandi, etiam curiam suam Romanam, & cum etiam cum ipsis Basileæ existentibus omnibus viis & modis possibilibus pacem & concordiam quæsiuisset, illam nihilo minus modo aliquo minime consequi valebat, imo ipsi non solum contra ipsius sanctitatis oratores & nuntios insurgere, illosque inhumaniter tractare sed etiam sanctitatem suam scandalizare, ac sanctissimam vniionem occidentalis & orientalis ecclesiæ, propter quam olim Basileense Concilium inter alia congregatum fuerat, quamque etiam ipse postquam ad annos discretionis peruenerat, ardenti animo videre, ac totis viribus promouere & procurare cupiebat, turbare & impedire conati sunt, aliaque plura in illum de facto fecerunt & attentarunt, prout per venerabilem virum Iustinum de Planca sacri consistorii aduocatum, ad ipsorum patrum & dominorum plenam & indubitam notitiam deduci voluit & ordinauit: & quia super iis sua prouidentia opportune sit adstricta, hortabatur omnes & singulos patres & dominos præfatos, vt ipsi præmissa diligentius animaduertentes, de modo, aut alio remedio insolentis & excessibus prædictis obuiandi, & ne ipsi Basileæ existentes in eorū malitiis diutius valeant continuare, cogitare, & taliter vellent prouidere, vt ipsius scilicet domini nostri iustitia & innocentia, ipsorumque Basileæ perseuerantium malitia cunctis

clarius possit apparere. Et nihilo minus si ipse etiam & sui de domo sua hactenus aliqua fecissent, quæ non bene facta modo aliquo iudicarentur, extunc, ipse scilicet & sui prædicti, se emendare intendunt; ipsos etiam patres & dominos seriosius exhortando, vt ipsi se taliter habere velint & emendare, quod eorum bona opera aliis cedant in exemplum, se & suos prædictos correctioni & determinationi patrum & dominorum eorundem liberaliter submittendo.

*Nota humi-
litem sum-
mi pontificis.*

Quibus omnibus & singulis per sanctissimum dominum nostrum sic, vt præmittitur, propositis, & de ipsius mandato per reuerendissimum patrem dominum Ioannem archiepiscopum Tarentinum ibidem publice, altaque voce & intelligibili recitatis & repetitis, reuerendissimus in Christo pater & dominus dominus Iordanus episcopus Sabinensis sanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalis, tamquam inter alios reuerendissimos dominos cardinales ibidem præsentis maior, siue primus, tam suo proprio, quam etiam aliorum dominorum cardinalium prædictorum nominibus, de sua voluntate bona humiliter regratiando, se & omnes præfatos cardinales de assistendo sibi in reformatione ecclesiæ vniuersalis ac iustitiæ ipsius domini nostri defensione, ac aliis, in quibus prouidendum fuerit, promptos obtulit & paratos; prout etiam reuerendissimus dominus Thomas archiepiscopus Rauennatensis, tamquam inter alios dominos prælatos ibidem præsentis maior, suo & aliorum dominorum archiepiscoporum, episcoporum, electorum, abbatum, aliorumque patrum & dominorum ibidem præsentium nominibus, eidem domino nostro, vt supra, regratiatus fuit, ac similem oblationem emisit atque fecit.

Quibus ita peractis, præfatus dominus Iustinus aduocatus, de ipsius domini nostri mandato sic superius sibi facto, publice alta & intelligibili voce exposuit dicens; quod nonnulli pacis æmuli Basileæ existentes (dum alias ad loci electionem pro œcumenico Concilio celebrando in dicto olim Basileensi Concilio procederetur, ac per illos, ad quos loci electio fuerat deuoluta, ad electionem Florentiæ vel Vtini, aut alterius loci in quodam decreto* in dicto olim Concilio facto comprehensi) ciuitatem Auenionem

*supra relato
num. 11.

ANNO
CHRISTI
1438.

nionensem pro huiusmodi Concilio celebrando (per sanctissimum dominum nostrum, ac etiam per imperatorem Græcorum, & patriarcham Constantinopolitanum, & oratores qui tunc Basileæ erant, sæpenumero repudiatam^a) sanctissimam vnionem occidentalis & orientalis ecclesiæ, pacem & tranquillitatem vniuersalis ecclesiæ turbando,^b elegerunt: & deinde videntes præfati, sanctissimum dominum nostrum galeas & alia necessaria pro ipsorum Græcorum aduentu disposuisse, quoddam prætentum^c monitorium multis iniuriis & contumeliis prætentis refertum, contra ipsum dominum nostrum in Dei offensam ac scandalum & scissuram vnionis prædictæ, conflare ausi sunt; & talia præsumpserunt, quod præfatus dominus noster tunc Concilium prædictum de Basileæ ad ciuitatem Ferrariensem, de reuerendissimorum dominorum cardinalium consilio & assensu, id etiam quampluribus archiepiscopis, episcopis, electis & abbatibus, tunc in Romana curia præsentibus, consulentibus, laudantibus & approbantibus, propter diuersa præcauenda pericula, transferre fuit & erat constrictus. Huiusmodi siquidem facta translatione,^d vt præfertur, & ipsius declaratione^e subsequuta, ipsi nihilo minus Basileæ nulla auctoritate perseverantes, sanctissimam vnionem prædictam magis atque magis impediendo, nec non scissuram & scandalum in Dei ecclesiæ, quantum in eis erat, suscitando, dum ipsum imperatorem & patriarcham præfatos portum, siue litus Italiæ cognouerunt appropinquare, dictum sanctissimum dominum nostrum ab omni administratione papali suspendere, nec non curiales, vt infra certum tunc expressum terminum a curia Romana ciuitateque Ferrariensi sub poenis grauissimis requirere & monere, ipsumque dominum nostrum ab omni beneficiorum collatione alienum facere, ac causas in dicta Romana curia pendentes auocare, licet nulliter, & de facto, præsumpserunt.^f Et nisi per eandem sanctitatem præmissis opportune obuietur, alia scandala maiora habentur verisimiliter secutura. Eapropter dictus dominus Iustinus aduocatus pro parte ecclesiæ vniuersalis sanctitati suæ humiliter supplicauit, vt sanctitas sua paci & tranquillitati ecclesiæ prædictæ pie succurrendo, vna cum patribus & dominis

^a vsupra
num. iv.^b sessione 21.
Concilii Basileensis.^c sessione 26.
Concilii Basileensis.^d supra num.
xiii.^e supra num.
xv.^f sessione 28.
& 29. Concilii
Basileensis.

prædictis taliter velit providere & ordinare, ut pax & tranquillitas populo Christiano provenire, ipsorumque amulorum malitia, ac ipsius sanctitatis innocentia cunctis valeat apparere.

Extunc vero sanctissimus dominus noster præfatus, propositis per eum, ut præfertur, intellectis, quod sanctitas sua, prout sibi incumbit, una cum patribus & dominis prædictis super iis maturius, auctore Deo, deliberabit; quod etiam in congregatione publica super illa dabuntur auisamenta per patres & dominos antedictos examinanda, & taliter una cum ipsis patribus, Deo duce, sperat providere, quod amulorum prædictorum malitia, suæque sanctitatis innocentia orbi toti plenius apparebit, ac prout populo Christiano, ecclesiæque vniuersali necessarium videbitur & opportunum, ipsi domino Iustino dixit respondendo. Quam quidem ipsius domini nostri papæ responsionem patribus & dominis præfatis dictus dominus Ioannes archiepiscopus Tarentinus, dicto domino nostro hoc mandante, publice alta & intelligibili voce repetiit atque recitavit. Et sic dominus noster papa, ac patres & domni præfati, nil plus faciendo, abinde recesserunt.

Nu. XXV.

Die Lunæ decima mensis Februarii supradicti, Ferrariæ de mane, in capella palatii, reuerendissimo patre & domino, domino Iordano episcopo Sabinensi sanctæ Romanæ ecclesiæ cardinali de Vrsinis nuncupato, præfato, in hoc sacro Concilio de mandato sanctissimi domini nostri papæ sibi super hoc viæ vocis oraculo legitime facto, præfidente, reuerendissimis, reuerendisque ac venerabilibus patribus & dominis, dominis sanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalibus, archiepiscopis, episcopis, electis, abbatibus, & sacre theologiæ magistris & doctoribus, iuxta intimationem ipsis hesternæ die in valuis dicti palatii, maioris ecclesiæ ac monasteriorum factam, pro congregatione tenenda legitime congregatis, post Missarum solennia, venerabilis vir magister Ioannes de Prato decretorum doctor, huius sacri Concilii per ipsum dominum nostrum papam, ut asseruit, promotor deputatus, quædam auisamenta de modo sedendi in hoc sacro Concilio sibi ex parte dominorum deputatorum, ut

ANNO
CHRISTI
1438.

dixit, assignata, ibidem publice alta & intelligibili voce, ac de verbo ad verbum perlegit ac publicauit, illaque & in eis contenta ad ipsorum reuerendorum patrum & dominorum plenam & indubitata notitiam, quantum in eo fuit, deduxit, exhortans patres & dominos prædictos, vt super auisamentis huiusmodi, quid super illis eis videbitur agendum, cogitare & deliberare vellent, ac in proxima futura celebranda & tenenda congregatione, prout inter eos fuerit deliberatum, dare vota sua.

Tenor vero auisamentorum de modo congedendi in hoc sacro Concilio, vnde supra fit mentio, sequitur, & est talis.

A V I S A M E N T A D O M I N O R V M
D E P U T A T O R V M D E M O D O C O N S E D E N D I
in hoc sacro Concilio Ferrariensi.

NE occasione præcedendi vel subsequendi, seu ante vel post sedendi in hoc sacro Concilio, quod ad pacem totius populi Christiani est congregatum, aliqua in posterum oriatur contentio inter patres ratione Concilii congregatos; propterea auisauerunt domini deputati, habito inter eos prius maturo consilio, quod reuerendissimi domini cardinales, patriarchæ, archiepiscopi, episcopi que sedeant secundum dignitates suas & secundum tempora ordinationis ipsorum; itaque in pari dignitate is alium in sedendo antecedit, qui prior fuerat ordinatus, seu consecratus, quatuor patriarchalibus sedibus tantum exceptis, quæ iuxta iuris dispositiones suum habeant locum, prout in antiquis & modernis Conciliis habere consueuerunt: abbates vero generales, qui sub se habent alios abbates, sedeant immediate post episcopos & electos confirmatos, secundum tempus suæ benedictionis vel promotionis; ceteri vero abbates non generales sedem habeant iuxta tempus suæ benedictionis vel ordinationis: prælati vero maiores, & maiores oratores regum & principum in eodem gradu & loco sedendi præcedant ceteros prælatos non ambasiatores, dominis patriarchis dumtaxat exceptis, secundum prærogatiuam tamen dignitatis eorum regum & principum, quos in Concilio representant: oratores autem non prælati, sed inferiores episcopi, & laici etiam ordinis cuiuscumque

Concil. Tom. 33.

M ij